

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз ОК 24/2026
09.07.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Милене Рашић, Гордане Којић и Александра Степановића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела прање новца из члана 245. став 2. у вези става 1. Кривичног законика и др., одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Срђана Ивановића, поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 16/21 од 06.04.2026. године и К-По1 16/21, Кв-По1 309/26 од 29.04.2026. године, у седници већа одржаној дана 09.07.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Срђана Ивановића, поднет против правноснажних решења Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 16/21 од 06.04.2026. године и К-По1 16/21, Кв-По1 309/26 од 29.04.2026. године.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 16/21 од 06.04.2026. године утврђено је да браниоцу по службеној дужности окривљеног АА, адвокату Срђану Ивановићу припада право на накнаду трошкова у износу од 25.000,00 динара на име састава жалбе на решење Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 16/21, Кв-По1 59/26 од 02.02.2026. године, који износ трошкова кривичног поступка се има исплатити на терет буџетских средстава суда, у року од 60 дана од дана правноснажности решења.

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 16/21, Кв-По1 309/26 од 29.04.2026. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Ивановића, изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења, бранилац по службеној дужности окривљеног АА, адвокат Срђан Ивановић, поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји

поднети захтев и преиначи побијана решења, тако што ће именованом браниоцу, поред досуђеног износа, досудити додатни износ од 112.500,00 динара, на име награде за радње одређене у захтеву или да иста укине и предмет врати нижестепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни суд је у седници већа, одржаној у смислу одредаба члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, размотрио списе предмета са поднетим захтевом за заштиту законитости, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац, док је у ставу 2. истог члана предвиђено да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а у ставу 3. истог члана је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

У складу са цитираним законским одредбама, права браниоца ограничена су правима која у поступку има окривљени, па бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног. Сходно томе, бранилац је овлашћен да захтев за заштиту законитости поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП, на штету окривљеног.

Из списка произилази да је побијаним правноснажним решењима одлучено о захтеву за накнаду трошкова кривичног поступка браниоца окривљеног АА, адвоката Срђана Ивановића за радње одбране предузете по службеној дужности, који је поднет суду дана 26.03.2026. године и којим је бранилац определио трошкове на име састава жалбе на решење Вишег суда у Београду, Посебно одељење за организовани криминал К-По1 16/2, Кв-По1 59/26 од 02.02.2026. године, у износу од 100.000,00 динара, као и на име састава захтева за накнаду трошкова – трошковника, у износу од 50.000,00 динара.

По оцени Врховног суда, адвокат Срђан Ивановић је захтев за заштиту законитости поднео, јер је по његовом мишљењу правноснажним побијаним решењима повређен закон, из разлога што је суд, одлучујући о захтеву за накнаду трошкова поступка које је имао као бранилац по службеној дужности окривљеног АА, погрешно применио Тарифу о наградама и накнадама за рад адвоката и то Тарифни број 4 став 1 алинеја 20 и члан 2. став 2. Тарифе, услед чега му није призната награда за састав захтева за накнаду трошкова – трошковника.

Како је у конкретном случају адвокат Срђан Ивановић, захтев за заштиту законитости поднео у погледу сопствених трошкова које је имао као адвокат, тј. како је предметни захтев поднео искључиво у своје име и за свој рачун, а не у име и за рачун окривљеног АА, коме је у поступку који се водио против њега био постављен за браниоца по службеној дужности, то се по налажењу овог суда, исти не може сматрати лицем овлашћеним за подношење предметног захтева у смислу члана 483. ЗКП, због чега је Врховни суд поднети захтев оценио недозвољеним.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези чланова 483. и 71. тачка 5) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић